

GHID
PRIVIND NORMELE DE STABILIRE A ORIGINII
NEPREFERENȚIALE A MĂRFURILOR

Declinare a responsabilității

Trebuie subliniat faptul că prezentul document nu constituie un act juridic cu caracter obligatoriu, ci are scop explicativ. Dispozițiile legislației vamale prevalează asupra conținutului prezentului document și trebuie consultate întotdeauna. Textele autentice ale instrumentelor juridice ale Republicii Moldova sunt cele publicate în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Pe lângă prezentul document, pot exista, de asemenea, instrucțiuni sau note explicative naționale.

Cuprins

CAPITOLUL I. Introducere în Ghidul privind originea nepreferențială.....	4
CAPITOLUL II. Diferența dintre statutul vamal și originea mărfurilor.....	5
CAPITOLUL III. Domeniul de aplicare al regulilor de origine nepreferențială.....	5
CAPITOLUL IV. Punerea în liberă circulație a mărfurilor.....	6
<i>Secțiunea 1. Concepte de bază privind determinarea originii nepreferențiale: art.59-65 din Cod.</i>	6
<i>Secțiunea 2. Determinarea originii în cazul în care două sau mai multe țări sunt implicate în procesul de producție: art.61-61¹ din Cod, pct.47 din HG 92, anexa nr.5 la HG 92.....</i>	11
Subsecțiunea 2.1 Determinarea originii pentru produsele incluse în anexa nr.5 la HG 92.....	11
Subsecțiunea 2.2 Determinarea originii pentru produsele nu sunt incluse în anexa nr.5 la HG 92	16
<i>Secțiunea 3. Verificarea originii declarate și dovada originii.....</i>	18
Subsecțiunea 3.1. Verificarea originii nepreferențiale pentru produsele care nu fac obiectul unor regimuri speciale de import nepreferențial.....	18
Subsecțiunea 3.2. Verificarea originii nepreferențiale pentru produsele care fac obiectul unor regimuri speciale de import nepreferențial (art.65 alin.(1) și (2) din Cod).....	20
Subsecțiunea 3.3. Indicarea incorectă a originii nepreferențiale în declarația de punere în liberă circulație.....	21
CAPITOLUL V. Exportul mărfurilor.....	21
ANEXĂ.....	22

Abreviere/Acronim	Definiție
Cod	Codul vamal nr.95/2021
HG 92	Regulamentul cu privire la punerea în aplicare a Codului vamal nr. 95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023
IOO	Decizie privind Informațiile Obligatorii în materie de Origine
ITO	Decizie privind Informațiile Tarifare Obligatorii
OMC	Organizația Mondială a Comerțului
OMC-ANO	Organizația Mondială a Comerțului – Acord privind normele de origine
SA	Sistemul Armonizat
NC	Nomenclatura Combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr.172/2014
UE	Uniunea Europeană
CSJ	Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova
CC	modificare către capitolul în cauză de la orice alt capitol
CTH	modificare către poziția tarifară în cauză de la orice altă poziție tarifară
CTSH	modificare către subpoziția în cauză de la orice altă subpoziție sau de la orice altă poziție
CTHS	modificare către poziția fracționată în cauză de la orice altă fracțiune a acestei poziții sau de la orice altă poziție
CTSHS	modificare către subpoziția fracționată în cauză de la orice altă fracțiune a acestei subpoziții sau de la orice altă subpoziție sau poziție

CAPITOLUL I

Introducere în Ghidul privind originea nepreferențială

1. Scopul prezentului Ghid, care nu are caracter obligatoriu, este de a oferi asistență operatorilor economici și Serviciului Vamal în înțelegerea și aplicarea regulilor privind determinarea originii nepreferențiale a mărfurilor în Republica Moldova.
2. Originea reprezintă „naționalitatea economică” a mărfurilor comercializate. Tratatul vamal aplicabil la punerea în liberă circulație a mărfurilor este determinat de trei elemente: clasificarea tarifară, valoarea în vamă și originea mărfurilor.
3. Există două tipuri de origine: **origine preferențială și origine nepreferențială**
 - 3.1 **Originea preferențială** se acordă mărfurilor provenind din anumite țări atunci când acestea îndeplinesc normele de origine prevăzute în regimul preferențial relevant. În acest caz, mărfurile pot beneficia de o taxă vamală redusă sau chiar de scutire de taxă vamală. Trebuie menționat faptul că nu toate produsele au în mod necesar o origine preferențială.
 - 3.2 Regulile privind **originea nepreferențială** se aplică pentru toate tipurile de măsuri de politică comercială nepreferențială, cum ar fi: tratamentul națiunii celei mai favorizate, taxele antidumping și taxele compensatorii, embargourile comerciale, măsurile de salvagardare, cerințele privind marcarea originii, restricțiile cantitative sau contingentele tarifare, achizițiile publice și statisticile comerciale.

3.3 Originea nepreferențială se stabilește atunci când mărfurile sunt „obținute în întregime” într-o singură țară sau, în cazul în care două sau mai multe țări participă la fabricarea unui produs, originea se determină în țara în care mărfurile au suferit ultima transformare sau prelucrare substanțială, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop, care a condus la fabricarea unui produs nou sau care reprezintă o etapă importantă de fabricație.

4. Fiecare produs are, obligatoriu, o origine nepreferențială, care poate fi diferită de originea sa preferențială.

5. În cadrul prezentului ghid, termenul „origine” se referă la originea nepreferențială.

CAPITOLUL II. Diferența dintre statutul vamal și originea mărfurilor

6. „Statutul vamal al mărfurilor” și „originea mărfurilor” sunt două concepte distincte, care servesc scopuri diferite.

7. Statutul vamal desemnează statutul mărfurilor ca fiind mărfuri autohtone sau străine (art. 5 pct.64) din Cod); acest statut este stabilit independent de originea mărfurilor. Statutul vamal al mărfurilor nu influențează originea acestora.

8. În consecință, pentru mărfurile de origine din Republica Moldova care sunt puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, taxele aplicabile trebuie achitate atunci când aceste mărfuri au statut vamal de mărfuri străine. Statutul vamal de mărfuri autohtone se dobândește după finalizarea procedurilor de punere în liberă circulație și achitarea taxelor vamale aplicabile.

CAPITOLUL III. Domeniul de aplicare al regulilor de origine nepreferențială

9. Regulile de origine nepreferențială se aplică mărfurilor declarate pentru punerea în liberă circulație în Republica Moldova, în scopul aplicării Tarifului Vamal, cu excepția cazurilor care se referă la măsuri tarifare preferențiale. Aceste reguli se aplică, de asemenea, și altor măsuri instituite prin dispozițiile naționale care reglementează domenii specifice ale comerțului cu mărfuri, cum ar fi măsurile antidumping sau cerințele privind marcarea originii.

10. Stabilirea unor reguli armonizate privind originea nepreferențială între membrii OMC reprezintă obiectivul Programului de lucru privind armonizarea, prevăzut în Acordul privind regulile de determinare a originii (prin Decizia 94/800/CE, Consiliul a aprobat Acordul privind regulile de determinare a originii – OMC-GATT 1994, anexat la Actul final semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994). Până la finalizarea acestui program de lucru, fiecare țară poate aplica propriile reguli privind originea nepreferențială a mărfurilor la momentul punerii în liberă circulație. Regulile aplicate de membrii OMC trebuie să fie conforme cu principiile stabilite în Acordul privind regulile de determinare a originii.

11. Având în vedere faptul că orice țară terță poate aplica propriile sale reguli de origine nepreferențială, utilizarea regulilor Republicii Moldova privind originea nepreferențială nu este obligatorie pentru export, cu excepția cazurilor în care există măsuri naționale referitoare la originea mărfurilor, cum ar fi, de exemplu, restituirile la export.

CAPITOLUL VI. Punerea în liberă circulație a mărfurilor

Secțiunea 1. Concepte de bază privind determinarea originii nepreferențiale:

art.59-65 din Cod

12. Pentru a putea determina originea unui produs, este necesar să se cunoască clasificarea sa tarifară. Într-adevăr, regula de origine aplicabilă depinde de clasificarea tarifară. În cazul în care există îndoieli cu privire la clasificarea tarifară, operatorului economic (importatorului) i se recomandă să solicite o decizie privind informațiile obligatorii (IOO/ITO).

13. Pentru determinarea originii nepreferențiale a unui produs, pot apărea două situații, care trebuie distinse:

13.1 există o singură țară implicată în fabricarea produsului, inclusiv a materialelor folosite ca materiale utilizate la fabricarea produsului;

13.2 există două sau mai multe țări implicate în fabricarea produsului.

14. Notele introductive la anexa nr.5 la HG 92 conțin următoarele definiții:

14.1 „Materialele” includ ingrediente, elemente, componente, subansambluri și mărfuri care au fost încorporate fizic într-o altă marfă sau care au fost supuse unui proces în cursul producerii unei alte mărfi.

14.2 „Material originar” înseamnă un material a cărui țară de origine, stabilită în conformitate cu prezentele norme, este aceeași cu țara în care materialul este folosit în producție.

14.3 „Material neoriginar” înseamnă un material a cărui țară de origine, stabilită în conformitate cu prezentele norme, nu este aceeași cu țara în care materialul este folosit în producție.

14.4 „Produs” înseamnă produsul fabricat, chiar dacă este destinat să fie folosit ulterior într-o altă operațiune de fabricare.

15. Cazul în care un singur stat este implicat în fabricarea produsului:

15.1 În cazul în care o singură țară este implicată în fabricarea unui produs, se aplică art.59 alin.(1) din Cod. Acest articol prevede că drept țară sau teritoriu de origine a mărfii se consideră țara în care marfa a fost obținută integral .

15.2 Art.60 din Cod definește noțiunea de „Mărfurile obținute integral într-o singură țară sau teritoriu”. Acest articol enumeră o listă exhaustivă de mărfuri care se consideră obținute integral într-o singură țară sau teritoriu, după cum urmează:

- a) produse minerale extrase pe teritoriul acelei țări sau al acelui teritoriu;
- b) produse din regnul vegetal cultivate și recoltate exclusiv în acea țară sau acel teritoriu;
- c) animale vii născute și crescute în respectiva țară sau respectivul teritoriu;
- d) produse obținute de la animale vii crescute în respectiva țară sau respectivul teritoriu;
- e) produse rezultate din activități de vânătoare sau pescuit desfășurate în respectiva țară sau respectivul teritoriu;
- f) produsele de pescuit maritim și alte produse capturate în mările din afara oricăror ape teritoriale de navele care sunt înmatriculate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și care arborează pavilionul țării respective sau al teritoriului respectiv;
- g) mărfurile obținute sau produse la bordul navelor-fabrică din produsele menționate la litera (f) și care sunt originare din acea țară sau teritoriu, cu condiția ca astfel de nave-fabrică să fie înregistrate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și să arboreze pavilionul acesteia/acestui;
- h) produsele obținute de pe fundul mării sau din subsolul mării în afara apelor teritoriale, cu condiția ca respectiva țară sau respectivul teritoriu să aibă drepturi exclusive de a exploata solul sau subsolul respectiv;
- i) produsele din deșeuri și produse reziduale obținute din operațiuni de fabricare și din Articole uzate, dacă acestea au fost colectate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu și sunt potrivite doar pentru recuperarea materiei prime;
- j) produsele fabricate în respectiva țară sau în respectivul teritoriu exclusiv din produsele enunțate la literele (a)-(i).

De exemplu, roșiile cultivate și recoltate exclusiv în Maroc au origine nepreferențială Maroc atunci când sunt puse în liberă circulație în Uniunea Europeană.

16Cazul în care două sau mai multe state sunt implicate în fabricarea produsului:

În cazul în care la fabricarea produsului participă două sau mai multe țări, se aplică art.61 alin.(1) din Cod. Acest articol prevede că: „Mărfurile în a căror producere intervin mai multe țări sau teritorii și care nu fac obiectul regulilor menționate la alin. (2) sunt considerate ca fiind originare din țara sau teritoriul în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.”

16.1 „Ultima transformare sau prelucrare substanțială”

Ultima transformare sau prelucrare substanțială trebuie să conducă la fabricarea unui produs nou sau să reprezinte o etapă importantă a procesului de fabricație.

16.1.1. În practică, este necesar să se dispună de informații privind toate materialele utilizate, în special, privind toate materialele neoriginare utilizate în ultima țară de producție. Într-adevăr, aceste materiale neoriginare trebuie să fi fost substanțial transformate sau prelucrate pentru a conferi originea nepreferențială a ultimei țări de producție produsului final.

16.1.2. Acest criteriu trebuie verificat în două moduri diferite, în funcție de faptul dacă produsul vizat este inclus sau nu în anexa nr.5 la HG 92 (a se vedea Subsecțiunea 2.2).

16.2 Justificarea economică

Este necesar să se determine dacă transformarea sau prelucrarea efectuată este justificată din punct de vedere economic.

16.2.1 În conformitate cu art.61¹ alin.(1) din Cod, criteriul justificării economice nu este respectat „atunci când se stabilește, pe baza informațiilor disponibile, că scopul respectivei operațiuni a fost evitarea aplicării măsurilor menționate la art.57 din Cod.”.

16.2.2 Aplicarea acestui criteriu poate fi stabilită numai de la caz la caz, ținând cont de toate elementele ultimelor operațiuni de transformare și de scopul acestor operațiuni în ultima țară de producție. Problema respectării criteriului justificării economice apare în special în situațiile în care sunt în vigoare măsuri antidumping.

16.3 Locul producerii

Transformarea sau prelucrarea mărfurilor trebuie să aibă loc într-o întreprindere echipată în acest sens.

16.4 Rezultatul transformării

Transformarea sau prelucrarea mărfurilor trebuie să conducă la fabricarea unui produs nou sau să reprezinte o etapă importantă a procesului de fabricație.

16.5 Operațiunile minime

În conformitate cu art.62 din Cod, anumite acțiuni nu sunt considerate ca reprezentând o transformare sau prelucrare substanțială, justificată economic, care conferă caracterul originar. Aceste operațiuni sunt următoarele:

- a) operațiuni destinate să asigure păstrarea în stare bună a produselor pe durata transportului și depozitării (ventilație, întindere, uscare, eliminare a părților deteriorate și alte operațiuni similare) sau operațiuni de facilitare a expedierii sau a transportului;
- b) operațiuni simple constând în înlăturarea prafului, cernere sau strecurare, triere, clasificare, aranjare pe sortimente, spălare, debitare;

- c) schimbări de ambalaje și separări sau unificări de transporturi de mărfuri, simpla punere în sticle, cutii de metal, flacoane, saci, etuiuri, cutii, fixarea pe planșete, precum și toate celelalte operațiuni simple de ambalare;
 - d) gruparea mărfurilor în seturi sau în ansambluri sau gruparea pentru vânzare;
 - e) aplicarea de mărci, etichete și alte semne distinctive similare pe produse sau pe ambalajele acestora;
 - f) simpla asamblare a părților produselor pentru a constitui un produs complet;
 - g) demontarea sau schimbarea utilizării;
 - h) cumularea a două sau mai multe dintre operațiunile indicate la literele (a)-(g).
- În plus, anumite activități, cum ar fi elaborarea planurilor, inspecția și testarea sau controlul calității mărfurilor, nu sunt considerate niciodată operațiuni de transformare sau prelucrare.

16.6 Tratatamentul accesoriilor, pieselor de schimb sau uneltelor

Accesorii, piese de schimb sau unelte importate împreună cu produsul

16.6.1 Produse precum mașinile, echipamentele, vehiculele sau alte bunuri sunt adesea vândute împreună cu accesoriile, piese de schimb, unelte sau materiale ilustrative, de exemplu manuale (materialele ilustrative sunt, în general, considerate drept „accesorii”), care sunt necesare pentru funcționarea sau întreținerea lor.

16.6.2 În scopul determinării originii nepreferențiale, accesoriile, piesele de schimb și uneltele care fac parte din echipamentul normal al bunurilor clasificate în Secțiunea XVI (Mașini și aparate mecanice; echipamente electrice; părți ale acestora; aparate de înregistrare și reproducere a sunetului, aparate de înregistrare și reproducere a imaginilor și sunetului, părți și accesoriile acestora), Secțiunea XVII (Vehicule, aeronave, nave și echipamente de transport aferente) și Secțiunea XVIII (Instrumente și aparate optice, fotografice, cinematografice, de măsurare, control, precizie, medicale sau chirurgicale; ceasuri; instrumente muzicale; părți și accesoriile acestora) din Nomenclatura Combinată, care sunt incluse în prețul bunurilor și nu sunt facturate separat, sunt considerate părți ale bunului.

16.6.3 Accesoriile, piesele de schimb și uneltele destinate utilizării împreună cu o mașină, instalație, aparat sau vehicul se consideră ca având aceeași origine ca și mașina, instalația, aparatul sau vehiculul respectiv, cu condiția ca acestea să fie importate împreună și vândute în mod normal împreună, corespunzând, ca tip și număr, echipamentului normal al acestora.

16.6.4 Accesoriile, piesele de schimb și uneltele nu se iau în considerare la determinarea originii mașinii, instalației, aparatului sau vehiculului cu care sunt vândute.

Piese de schimb esențiale importate pentru utilizare împreună cu un produs deja pus în liberă circulație

16.6.5 Piese de schimb esențiale utilizate împreună cu bunurile enumerate în Secțiunile XVI, XVII și XVIII din Nomenclatura Combinată, care au fost anterior puse în liberă circulație în Republica Moldova, se consideră că au aceeași origine ca respectivele bunuri, dacă încorporarea pieselor de schimb esențiale în etapa de producție nu ar fi modificat originea acestora.

16.6.6 Prin piese de schimb esențiale se înțelege componentele care:

- a) sunt indispensabile pentru funcționarea corespunzătoare a unui echipament, a unei mașini, instalații sau vehicul care au fost puse în liberă circulație; și
- b) sunt caracteristice pentru aceste bunuri; și
- c) sunt destinate întreținerii normale și înlocuirii pieselor de același tip care s-au deteriorat sau au devenit nefuncționale.

16.7 Elemente neutre și ambalaj

16.7.1 Elemente neutre. Factori precum instalațiile industriale sau mijloacele de producție — de exemplu energia, combustibilul, uneltele, mașinile și echipamentele — care sunt utilizate în procesul de fabricare a unui produs, dar care nu sunt încorporate în produsul final, sunt denumite elemente neutre.

16.7.2 În procesul de determinare a originii mărfurilor, nu se ține cont de originea următoarelor elemente:

- a) energie și combustibil;
- b) instalații și echipamente;
- c) mașini și unelte;
- d) materiale care nu intră în compoziția finală a mărfurilor și nici nu sunt destinate să intre.

16.7.3 Ambalarea. În conformitate cu regula generală 5¹ pentru interpretarea Nomenclurii combinate aprobate prin Legea nr.172/2014, materialele și recipientele de ambalare sunt considerate parte a produsului în scopul clasificării tarifare, însă nu sunt luate în considerare la determinarea originii, cu excepția cazului în care regula prevăzută în anexa nr.5 la HG 92 pentru mărfurile respective se bazează pe procentajul valorii adăugate.

¹ Notă:

Regula generală 5 pentru interpretarea Nomenclurii Combinată

Pe lângă prevederile menționate mai sus, următoarele reguli se aplică mărfurilor la care se face referire:

a) huse pentru aparate foto, cutii pentru instrumente muzicale, tocuri pentru arme, truse pentru instrumente de desen, cutii pentru coliere și alte recipiente similare, special concepute sau adaptate pentru a conține un anumit articol sau un set de articole, adecvate pentru utilizare pe termen lung și prezentate împreună cu articolele pentru care sunt destinate, se clasifică împreună cu aceste articole atunci când sunt de un tip care se comercializează în mod obișnuit împreună cu acestea. Această regulă nu se aplică recipientelor care conferă produsului întreg caracterul său esențial.

b) Sub rezerva prevederilor de la litera (a), materialele și recipientele de ambalare (termenii „materiale de ambalare” și „containere de ambalare” cuprind orice recipiente externe sau interne, suporturi, învelișuri, altele decât cele pentru mijloacele de transport — de exemplu, containere de transport, prelate, echipamente auxiliare de transport) se clasifică împreună cu mărfurile respective dacă sunt de un tip utilizat în mod obișnuit pentru ambalarea acelor mărfuri. Totuși, această prevedere nu este obligatorie atunci când materialele sau recipientele de ambalare sunt în mod evident reutilizabile.

16.7.4 De fapt, art.64 alin.(2) din Cod permite ca materialele și recipientele de ambalare să fie luate în considerare pentru determinarea originii numai în cazul în care regula principală prevăzută în anexa nr.5 la HG 92 pentru mărfurile respective se bazează pe procentajul valorii adăugate.

16.7.5 Această prevedere nu permite luarea în considerare a materialelor de ambalare pentru aplicarea regulii reziduale, așa-numita „regulă a părții principale”.

16.7.6 Regula părții principale se aplică exclusiv materialelor utilizate; materialele de ambalare de unică folosință nu sunt considerate materiale utilizate în procesul de fabricație al produsului.

Secțiunea 2. Determinarea originii în cazul în care două sau mai multe țări sunt implicate în procesul de producție: art.61-61¹ din Cod, pct.47 din HG 92, anexa nr.5 la HG 92

Subsecțiunea 2.1 Determinarea originii pentru produsele incluse în anexa nr.5 la HG 92

17 Determinarea originii pentru produsele incluse în anexa nr.5 la HG 92

17.1 Art.61 alin.(2) din Cod definește noțiunea de „ultima transformare sau prelucrare substanțială”. Acest articol prevede că: „Mărfurile supuse regulilor stabilite de Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal se consideră că au suferit ultima lor transformare sau prelucrare substanțială din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important în țara sau teritoriul identificat în conformitate cu regulile respective”.

17.2 Anexa nr.5 la HG 92 se aplică numai mărfurilor specific enumerate în aceasta.

17.3 În ceea ce privește Capitolul 85 din Nomenclatura combinată, regulile din Anexa nr.5 la HG 92 se aplică pozițiilor ex 8501, 8527, 8528, 8535 etc. și tuturor celorlalte poziții tarifare enumerate în mod expres în acel capitol.

17.4 Pentru alte produse încadrate în Capitolul 85, dar care nu sunt specific enumerate (de exemplu, 8502, 8503, 8504 etc.), regulile din Anexa nr.5 la HG 92 nu se aplică, iar determinarea originii se explică în Subsecțiunea 2.2.

18 Există două tipuri de reguli în anexei nr.5 la HG 92: reguli primare, și reguli reziduale.

19 Ca prim pas, se aplică regulile primare. Atunci când o regulă primară nu este îndeplinită, se aplică o regulă reziduală pentru a determina originea produsului în cauză. De obicei, fiecare produs are, obligatoriu, o origine nepreferențială.

20 Notele introductive din Anexa nr.5 la HG 92 definesc termenii utilizați în mod curent în anexă și oferă indicații privind modul de aplicare a regulilor.

21 Regulile primare pentru produsele incluse în Anexa nr.5 la HG 92:

21.1 Primele două coloane din lista anexei nr.5 la HG 92 descriu produsul obținut:

21.1.1 prima coloană indică numărul poziției sau numărul capitolului utilizat în Sistemul armonizat (SA), iar

21.1.2 a doua coloană oferă descrierea mărfurilor conform SA pentru poziția sau capitolul respectiv.

21.1.3 Pentru fiecare înregistrare din primele două coloane, regula primară este specificată în coloana 3.

21.1.4 Atunci când numărul din prima coloană este precedat de „ex”, aceasta înseamnă că regula primară din coloana 3 se aplică numai acelei părți din poziția sau capitolul descris în coloana 2.

21.1.5 În cazul în care mai multe poziții sunt grupate în coloana 1 sau este menționat un număr de capitol, iar descrierea mărfurilor din coloana 2 este exprimată în termeni generali, regula primară din coloana 3 se aplică tuturor mărfurilor care, potrivit SA, sunt clasificate în pozițiile aceluși capitol sau în pozițiile grupate împreună în coloana 1.

21.1.6 În cazul în care lista include reguli diferite aplicabile unor mărfuri diferite din cadrul aceleiași poziții, fiecare alineat cu liniuță conține descrierea acelei părți a poziției acoperite de regula primară corespunzătoare din coloana 3.

21.2 Regulile primare pot fi situate fie la începutul capitolului vizat („reguli primare ale capitolului”), fie în tabelul care enumeră regulile pentru fiecare produs („reguli primare”), iar aceste reguli pot fi aplicate alternativ, la alegerea operatorului economic.

21.3 Există două categorii de reguli primare:

21.3.1 Regulii primare care identifică direct țara, adică acelea care indică explicit țara de origine;

21.3.2 Regulii primare care conferă originea ultimei țări de producție, cu condiția ca transformarea specificată în regula primară să fi fost efectuată în acea țară.

21.4 În cadrul regulilor primare care conferă originea în ultima țară de producție, pot coexista trei tipuri de reguli.

21.4.1 *schimbarea poziției sau a subpoziției tarifare.* O schimbare a poziției tarifare are loc atunci când clasificarea tarifară a produsului final este diferită de clasificarea tarifară a materialelor neoriginare utilizate în procesul de fabricație. Poate fi prevăzută excluderea schimbării din anumite poziții tarifare (de exemplu, pentru poziția tarifară SA 7227 regula prevede: „CTH, cu excepția poziției 7228”), sau schimbarea poate fi condiționată de efectuarea unei

operațiuni suplimentare (de exemplu, pentru AS 7223 regula prevede: „CTH, cu excepția de la 7221 la 7222; sau trecerea de la 7221 la 7222, cu condiția ca materialul să fi fost format la rece”).

21.4.2 criteriul transformării specifice. Prelucrarea specifică include, de exemplu, următoarele reguli:

- a) fabricarea din fibre;
- b) fabricarea din fire;
- c) confecționarea completă (adică toate operațiunile efectuate după tăierea țesăturii sau tricotarea ori croșetarea acesteia direct în forma finală);
- d) imprimarea sau vopsirea;
- e) reguli specifice aplicabile mărfurilor și pieselor obținute din semifabricate.

21.4.2.1 Termenul „fibre” utilizat în lista din anexa nr.5 la HG 92 include „fibrele naturale” și „fibrele sintetice sau artificiale discontinue”, încadrate la codurile NC 5501–5507, precum și fibrele utilizate la fabricarea hârtiei.

21.4.2.2 Termenul „fibre naturale”, utilizat în lista din anexa nr.5 la HG 92, se referă la fibrele altele decât fibrele artificiale sau sintetice și se limitează la etapele anterioare filării, incluzând deșeurile. Dacă nu se prevede altfel, termenul „fibre naturale” include fibrele cardate, pieptănate sau altfel prelucrate, dar care nu au fost filate.

21.4.2.3 Termenul „fibre naturale” include, de asemenea: părul de cal, încadrat la codul NC 0503; mătasea, încadrată la codurile NC 5002 și 5003; lâna și părul fin sau aspru de origine animală, încadrate la codurile NC 5101–5105; bumbacul, încadrat la codurile NC 5201–5203; și alte fibre vegetale, încadrate la codurile NC 5301–5305.

21.4.2.4 Nota introductivă 1.4 din anexa nr.5 la HG 92 precizează că sintagma „confecționare completă” utilizată în listă înseamnă că trebuie realizate toate operațiunile ulterioare tăierii țesăturii ori tricotării sau croșetării materialului direct într-o anumită formă. Cu toate acestea, confecționarea nu este considerată în mod necesar incompletă atunci când nu se realizează una sau mai multe operațiuni de finisare.

21.4.2.5 Există un caz special privind operațiunile de finisare, legat de procesul de confecționare completă a unui produs. Este posibil ca, în anumite procese de fabricație, efectuarea operațiunilor de finisare – în special atunci când acestea sunt combinate – să fie de o importanță atât de mare încât să depășească simpla finisare. În aceste cazuri particulare, neefectuarea operațiunilor de finisare privează procesul de confecționare de caracterul său complet.

21.4.3 criteriul valorii adăugate. Regula privind valoarea adăugată de X%” înseamnă fabricarea în cadrul căreia valoarea adăugată dobândită în urma prelucrării și a transformării efectuate și, dacă este cazul, a încorporării de elemente provenind din țara de fabricație reprezintă cel puțin X% din prețul franco fabrică al produsului. „X” reprezintă procentul indicat pentru fiecare poziție. Simbolul „X” reprezintă procentul indicat pentru fiecare poziție tarifară.

21.4.3.1 În general, trebuie ținut cont de notele introductive ale anexei nr.5 la HG 92.

21.4.3.2 Alineatul 2.3 din notele introductive ale Anexa nr.5 la HG 92 prevede că:

„Materialele care au dobândit caracterul originar într-o țară sunt considerate materiale originare din țara respectivă în scopul stabilirii originii unei mărfi în care sunt încorporate materialele respective sau a unei mărfi fabricate din aceste materiale prin prelucrare sau transformare ulterioară în țara respectivă.” Acest principiu este cunoscut în mod obișnuit sub denumirea de principiu „absorbției” sau „agregării”.

Exemplu:

Companiile A și B sunt situate în țara X.

O perie de păr (HS 9603 – valoare 5 €) produsă de compania A îndeplinește criteriul de origine care necesită o schimbare de poziție tarifară (CTH) (materialele utilizate nu erau originare, prin urmare peria de păr are origine în țara X). Această perie de păr este ulterior utilizată ca material intermediar. Compania B o ambalează într-un set împreună cu un pieptene neoriginar (HS 9615 – valoare 3 € – origine țara Y) într-o trusă de toaletă (HS 4202 – valoare 2 € – origine țara Z). Operațiunea de „ambalare în seturi” este clasificată drept operațiune minimă, prin urmare originea se determină în funcție de originea porțiunii majore a materialelor utilizate, calculată pe baza valorii acestora. Principiul absorbției (sau al agregării) permite ca produsul finit – în acest caz peria de păr (din compania A) – să fie considerat originar atunci când se evaluează originea finală a setului. Astfel, nu este necesară o revenire la materialele utilizate pentru fabricarea periei. Prin urmare, materialul intermediar (peria de păr) este considerat 100% originar din țara X, iar întrucât valoarea sa reprezintă porțiunea majoră a materialelor utilizate, originea setului este țara X.

21.4.3.3 Alineatul 2.5 din notele introductive ale anexei nr.5 la HG 92 mai prevede că, atunci când regula primară se bazează pe schimbarea poziției tarifare, materialele neoriginare care nu respectă regulile primare nu sunt luate în considerare, dacă nu se prevede altfel într-un capitol anume, cu condiția ca valoarea totală a materialelor respective să nu depășească 10 % din prețul franco fabrică al mărfii.

21.4.3.4 În plus, regulile primare stabilesc nivelul minim de prelucrare sau transformare necesar, iar efectuarea unei prelucrări mai ample conferă, de asemenea, statut de origine; iar, dimpotrivă, efectuarea unei prelucrări care nu atinge acest nivel nu conferă originea.

21.4.3.5 Astfel, dacă o regulă primară indică faptul că materialul neoriginar poate fi utilizat la un anumit nivel de fabricație, utilizarea acestui material într-o etapă anterioară este permisă, dar utilizarea lui într-o etapă ulterioară a procesului de fabricație nu este admisă pentru conferirea originii.

21.4.3.6 Când o regulă primară specifică faptul că un produs poate fi fabricat din mai multe materiale, aceasta înseamnă că poate fi utilizat oricare dintre aceste materiale. Ea nu impune obligația de a le folosi pe toate.

Exemplu:

Regula primară aplicabilă firelor prevede că pot fi utilizate fibre naturale și că pot fi utilizate, printre alte materiale, și materiale chimice. Aceasta nu înseamnă că ambele trebuie utilizate; se poate folosi fie unul, fie celălalt, fie ambele.

În cazul în care o regulă primară specifică faptul că un produs trebuie fabricat dintr-un anumit material, această condiție nu împiedică, în mod evident, utilizarea altor materiale care, prin natura lor, nu pot îndeplini această regulă.

22 Justificarea economică. În conformitate cu art.61¹ alin.(3) din Cod, în cazurile în care nu este respectat criteriul justificării economice, se aplică regulile reziduale ale capitolului.

23 Operațiuni minime. Dacă operațiunea care a condus la îndeplinirea regulii este inclusă în art.62 din Cod (operațiuni minime), mărfurile nu se consideră originare din țara în care a avut loc ultima transformare, deoarece această operațiune nu poate fi considerată substanțială, chiar dacă se îndeplinește regula primară. În acest caz, se aplică regulile reziduale ale capitolului.

Exemplu:

Pentru poziția tarifară 8206, cu descrierea „Unelte din două sau mai multe dintre pozițiile 8202 până la 8205, prezentate în seturi pentru vânzarea cu amănuntul”, regula primară prevede CTH (schimbarea poziției tarifare).

În cazul în care singura operațiune efectuată în țara A ar consta în reunirea a două sau mai multe unelte din pozițiile 8202 până la 8205, originare din țara B, într-un set pentru vânzarea cu amănuntul, această operațiune este considerată o operațiune minimă, care nu poate conferi originea, indiferent de faptul că a fost îndeplinită regula primară.

În acest caz se aplică regulile reziduale ale capitolului, care prevăd că: „În cazul în care originea mărfurilor nu poate fi determinată prin aplicarea regulilor primare, țara de origine a mărfurilor este țara în care a fost obținută porțiunea majoră a materialelor, determinată pe baza greutății materialelor.”

În acest exemplu, țara de origine a setului va fi țara B.

24 Regulile reziduale pentru produsele incluse în anexa nr.5 la HG 92. Atunci când o regulă primară nu permite determinarea originii nepreferențiale a mărfurilor sau când prelucrarea efectuată nu este justificată economic (art.61¹, alin.(1) din Cod) ori când

operațiunea realizată nu depășește operațiunile minime prevăzute la art.62 din Cod, se aplică regulile reziduale.

24.1 Regula reziduală a capitolului, definită la începutul fiecărui capitol, prevede că țara în care este obținută porțiunea majoră a materialelor constituie țara de origine. În funcție de caz, regula părții majore se bazează pe valoarea sau greutatea materialelor utilizate.

24.2 Totuși, pentru anumite produse agricole (capitolele 2, 4, 9, 14, 17, 20 și 22 din NCM), regulile reziduale specifice ale capitolului se aplică amestecurilor de materiale fungibile, având prioritate față de regula porției majore.

24.3 Această regulă se aplică atunci când produsul final este inclus în anexa nr.5 la HG 92, iar materialele utilizate nu trebuie neapărat să fie incluse în această anexă.

24.4 În sensul prezentei reguli reziduale, termenul „amestecare” desemnează operațiunea deliberată și controlată proporțional, constând în reunirea a două sau mai multe materiale fungibile.

24.5 Materialele fungibile sunt materiale interschimbabile, care au o natură sau un tip ce le permite să fie ușor de înlocuit, în totalitate sau parțial, cu alte materiale de aceeași natură sau tip. Bunurile mobile perisabile de un anumit tip pot fi evaluate în funcție de număr sau greutate, cum ar fi grânelor, vinul etc.

24.6 În cazul în care procentul cerut de regulă nu este atins, originea amestecului este țara în care a avut loc amestecarea.

24.7 Atunci când amestecarea nu îndeplinește condițiile definite mai sus, se aplică regula reziduală a capitolului (regula porțiunii majore).

Subsecțiunea 2.2 Determinarea originii pentru produsele nu sunt incluse în anexa nr.5 la HG 92

25 Pentru mărfurile care nu sunt incluse în anexa nr.5 la HG 92, originea se determină de la caz la caz, prin evaluarea oricărui proces sau operațiuni în raport cu conceptul ultimei prelucrări sau transformări substanțiale, conform art.61 alin.(1) din Cod.

26 În cazurile în care operațiunile de prelucrare sau transformare nu sunt justificate economic ori când s-a efectuat o operațiune minimă, originea se stabilește în mod obligatoriu, conform dispozițiilor legale aplicabile, deoarece nu există alte reguli obligatorii pentru produsele care nu sunt enumerate în anexa nr.5 la HG 92.

27 În conformitate cu art.61¹ alin.(3) din Cod, atunci când operațiunile de prelucrare sau transformare nu sunt justificate economic, țara de origine a produsului final este țara sau teritoriul în care a fost obținută porțiunea majoră a materialelor utilizate.

- 27.1** În cazul în care produsul final este clasificat în capitolele 1–29 sau 31–40, porțiunea majoră a materialelor se determină pe baza greutății acestora.
- 27.2** În cazul în care produsul final este clasificat în capitolele 30 sau 41–97 din SA, porțiunea majoră a materialelor se determină pe baza valorii acestora.
- 28** Pentru mărfurile care nu sunt enumerate în anexa nr.5 la HG 92, o operațiune minimă, astfel cum este menționată la art.62 din Cod, nu este considerată ca conferind origine. Originea produsului final este țara sau teritoriul în care a fost obținută porțiunea majoră a materialelor.
- 28.1** În cazul în care produsul final este clasificat în capitolele 1–29 sau 31–40, porțiunea majoră a materialelor se determină pe baza greutății acestora.
- 28.2** În cazul în care produsul final este clasificat în capitolele 30 sau 41–97 din SA, porțiunea majoră a materialelor se determină pe baza valorii acestora.
- 29** Totuși, chiar dacă nu există alte reguli cu caracter obligatoriu, pentru a consolida armonizarea interpretării principiului de bază al „ultimei transformări substanțiale” aplicabil mărfurilor care nu sunt incluse în nr.5 la HG 92 și pentru a sprijini Serviciul Vamal și operatorii economici, Comisia Europeană a publicat ghiduri specifice pe site-ul Europa.
- 30** Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a constatat că regulile publicate pe site-ul Europa: https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7045/en/ contribuie la determinarea originii nepreferențiale a mărfurilor și facilitează o interpretare armonizată în cadrul Uniunii Europene. Astfel, autoritățile vamale și instanțele statelor membre UE pot face trimitere la notele de capitol și la regulile din listă.
- 31** Cu toate acestea, Curtea a reafirmat în mod repetat că aceste reguli nu au caracter obligatoriu din punct de vedere juridic și că, în niciun caz, ele nu pot contrazice principiul stabilit la Articolul 60 alineatul (2) din Codul Vamal al Uniunii. Prin urmare, rezultatul aplicării acestor reguli nu trebuie să modifice Articolul 60 din CVU. (Cauza C-260/08 HEKO Industrieerzeugnisse, paragrafele 20–21, 23; Cauza C-373/08 Hoesch Metals and Alloys, paragrafele 39, 41.)
- 32** În acest sens, anumite elemente dezvoltate de CJUE ar trebui utilizate ca orientări.
- 33** Pentru operațiunile de asamblare, Curtea a stabilit următoarele: „În ceea ce privește întrebarea dacă o operațiune de asamblare a mai multor componente constituie o transformare sau o prelucrare substanțială, Curtea a stabilit că o astfel de operațiune poate fi considerată ca atribuind originea mărfii atunci când, din punct de vedere tehnic și ținând cont de definiția produsului vizat, ea reprezintă etapa esențială a procesului de producție, în cadrul căreia se concretizează destinația componentelor utilizate și se conferă produsului caracteristicile sale calitative specifice..”

(Cauza 114/78 Yoshida; Cauza C-26/88 Brother International, paragraful 19; Cauzele C-447/05 și C-448/05 Thomson și Vestel France, paragraful 26)

34 Pentru celelalte operațiuni: „Din jurisprudența Curții reiese că determinarea originii mărfurilor trebuie să se bazeze pe o distincție obiectivă și reală între produsul de bază și produsul rezultat în urma transformării, diferență care se referă în principal la caracteristicile materiale specifice fiecăruia dintre aceste produse. De asemenea, este important de subliniat că ultima transformare sau prelucrare nu poate fi considerată „substanțială”, în sensul articolului 24 din Codul vamal [dispoziție transferată la articolul 60 din Codul Vamal al Uniunii], decât dacă produsul obținut dobândește proprietăți și o compoziție specifice, pe care nu le avea anterior acestei transformări sau prelucrării. Operațiunile care modifică doar prezentarea unui produs în vederea utilizării sale, fără a produce o schimbare calitativă semnificativă a proprietăților acestuia, nu pot fi considerate ca determinând originea produsului respectiv.”

(Cauza 49/76 Gesellschaft für Überseehandel, paragraful 6; Cauza 93/83 Zentrag, paragraful 13; Cauza C-260/08 HEKO Industrieerzeugnisse, paragraful 28; Cauza C-373/08 Hoesch Metals and Alloys, paragraful 46)

Secțiunea 3. Verificarea originii declarate și dovada originii

35 Originea nepreferențială a mărfurilor constituie un element obligatoriu al declarației de punere în liberă circulație.

36 Declarantul este responsabil de determinarea corectă a originii și trebuie să dețină informații referitoare la procesul de prelucrare desfășurat în ultima țară de producție a mărfurilor declarate pentru punerea în liberă circulație în Republica Moldova. Aceste informații trebuie să permită determinarea originii și pot include, după caz: detalii privind produsul obținut integral; descrierea exactă a procesului de fabricație; clasificarea tarifară; valoarea și originea materialelor utilizate.

37 Dovada originii desemnează orice element probatoriu care confirmă originea declarată. Cu excepția cazului certificatului de origine pentru produsele supuse unor regimuri speciale de import nepreferențiale (anexa nr.8 la HG 92), această dovadă nu este supusă niciunei condiții specifice. Cu alte cuvinte, se aplică principiul libertății administrării probelor. Dovada originii nu trebuie prezentată automat în momentul depunerii declarației de punere în liberă circulație, însă trebuie pusă la dispoziția Serviciului Vamal la prima solicitare a acestora. Operatorul economic are, prin urmare, interesul de a se asigura că deține toate informațiile necesare la momentul depunerii declarației de punere în liberă circulație.

Subsecțiunea 3.1. Verificarea originii nepreferențiale pentru produsele care nu fac obiectul unor regimuri speciale de import nepreferențial

- 38** În cazul în care Serviciul Vamal intenționează să verifice originea nepreferențială declarată, în temeiul art.65 alin.(1) din Cod, acesta poate solicita declarantului să prezinte dovezi privind originea mărfurilor.
- 39** În cazul în care declarantul este titularul unei decizii IOO, emisă în Republica Moldova, acesta trebuie să indice decizia respectivă în declarația pentru punerea în liberă circulație și să demonstreze că mărfurile importate sunt identice cu cele pentru care a fost emisă decizia privind IOO.
- 40** Pot fi solicitate următoarele informații și documente (listă neexhaustivă):
- 40.1** numele și adresa producătorului;
 - 40.2** țara și locul de producție;
 - 40.3** documentele vamale ale țării exportatoare;
 - 40.4** contractele de vânzare comerciale, orice act comercial relevant, declarațiile de import ș.a.
- 41** Pot fi, de asemenea, solicitate orice alte informații sau documente care pot dovedi originea mărfurilor în conformitate cu art.59 din Cod, cum ar fi:
- 41.1** descrierea produsului;
 - 41.2** clasificarea tarifară (minimum 6 cifre);
 - 41.3** prețul franco fabrică;
 - 41.4** originea: explicație privind modul în care a fost realizată evaluarea originii declarate a produsului (care prevederi din Cod și din HG 92 au fost aplicate?);
 - 41.5** informații referitoare la determinarea originii:
 - 41.5.1** descriere detaliată a procesului de producție;
 - 41.5.2** produsul a fost fabricat în totalitate din materiale obținute integral în țara de producție?
Dacă nu, trebuie furnizate următoarele elemente:
 - 41.5.3** în cazul în care determinarea originii se bazează pe schimbarea clasificării tarifare, pentru fiecare material sau componentă:
 - a) subpoziția tarifară în care este clasificat (6 cifre);
 - b) originea.
 - 41.5.4** în cazul în care determinarea originii se bazează pe regula valorii adăugate, trebuie indicată valoarea celor mai importante componente care nu sunt originare din țara de fabricație, pentru a permite verificarea respectării regulii.
 - 41.5.5** în cazul în care originea este determinată prin orice altă metodă (de exemplu, o operațiune specifică de prelucrare sau o regulă reziduală), trebuie furnizate informații detaliate (după caz: greutatea, valoarea materialelor etc.), care să permită verificarea respectării regulii aplicabile.
- 42** La prezentul Ghid este atașat un formular care ține cont de aceste elemente și care poate fi completat de către declarant, la solicitarea Serviciului Vamal, conform anexei. Această anexă are caracter pur orientativ și nu are forță juridică obligatorie. În cazul în care

informațiile conținute în formular trebuie păstrate confidențiale, acestea pot fi transmise direct biroului/postului vamal indicat în document.

43 Certificate de origine emise în țări terțe

Serviciul Vamal nu ar trebui, în niciun caz, să solicite un certificat de origine emis într-o țară terță ca dovadă a originii, cu excepția produselor supuse unui regim special de import nepreferențial, prevăzut la anexa nr.8 la HG 92, tratat mai jos la **Subsecțiunea 3.2.**

- 44** În cazul în care un certificat de origine emis într-o țară terță este prezentat împreună cu declarația de punere în liberă circulație, în alte situații decât cele prevăzute la art.57 din Cod, acesta nu constituie dovadă a originii în sensul art.59 din Cod.
- 45** Un astfel de certificat de origine nu oferă informații privind exactitatea originii nepreferențiale declarate, întrucât țările terțe pot aplica reguli diferite de stabilire a originii. Prin urmare, acest tip de certificat poate oferi doar o indicație privind locul de producție sau proveniența mărfurilor. De asemenea, nu este prevăzut niciun mecanism de cooperare administrativă pentru acest tip de certificat de origine.
- 46** În plus, o dovadă a originii emisă în scopuri preferențiale, chiar și în contextul unui acord comercial preferențial între Republica Moldova și o țară terță, nu este, în principiu, acceptabilă ca dovadă a originii nepreferențiale a mărfurilor respective, întrucât regulile de origine aplicabile în fiecare caz sunt diferite.
- 47** Totuși, o dovadă de origine preferențială poate fi luată în considerare în procesul de verificare a originii nepreferențiale declarate, dacă declarantul poate demonstra că mărfurile respective au dobândit statutul de origine preferențială conform unor reguli identice cu cele aplicabile pentru determinarea țării de origine în conformitate cu art.59 din Cod.

Subsecțiunea 3.2. Verificarea originii nepreferențiale pentru produsele care fac obiectul unor regimuri speciale de import nepreferențial (art.65 alin.(1) și (2) din Cod)

- 48** Produsele care fac obiectul regimurilor speciale de import nepreferențiale sunt acelea pentru care sunt deschise contingente tarifare în conformitate cu legislația Republicii Moldova, care prevede în mod expres obligația de a prezenta o dovadă a originii sub forma unui certificat de origine, menționat la pct.59 din HG 92, pentru a beneficia de tariful vamal redus în momentul punerii în liberă circulație a mărfurilor respective.
- 49** Forma certificatului de origine este prevăzută în anexa nr.8 la HG 92.
- 50** În cazul în care există îndoieli justificate sau în cazul controalelor aleatorii, verificările acestor certificate de origine se efectuează în cadrul asistenței administrative mutuale.

51 În absența unui răspuns în termen de șase luni de la trimiterea cererii de verificare, Serviciul Vamal trebuie să refuze aplicarea regimului special de import nepreferențial pentru produsele respective.

Subsecțiunea 3.3. Indicarea incorectă a originii nepreferențiale în declarația de punere în liberă circulație

52 În cazul în care există temeii de a bănuși că datele prezentate de declarant referitor la origine nu sunt veridice și/sau suficiente, art.65 alin.(2) din Cod prevede că Serviciul Vamal solicită toate elementele justificative suplimentare necesare pentru a se asigura că dovada de origine respectă regulile stabilite de legislația aplicabilă.

CAPITOLUL V. Exportul mărfurilor

53Regulile de origine nepreferențială ale Republicii Moldova se aplică doar în cazuri foarte specifice și limitate privind exportul de mărfuri. Acestea se aplică numai mărfurilor exportate pentru care măsurile Republicii Moldova referitoare la originea mărfurilor sunt în vigoare, de exemplu, restituirile la export.

54Restituirile la export pot fi utilizate numai în circumstanțe excepționale. Pentru celelalte mărfuri exportate, adică în marea majoritate a cazurilor, nu este obligatorie aplicarea regulilor de origine nepreferențială ale Republicii Moldova.

55Pe lângă situațiile în care se aplică măsuri ale Republicii Moldova, singura dispoziție legislativă referitoare la originea nepreferențială în contextul exporturilor vizează eliberarea unui document care atestă originea. Aceasta prevede că, în cazurile impuse de cerințele comerciale, un astfel de document poate fi emis în Republica Moldova, fie: în conformitate cu regulile de origine în vigoare în țara de destinație, fie prin orice altă metodă care identifică țara în care mărfurile au fost obținute integral sau au suferit ultima transformare sau prelucrare substanțială (conform art.65 alin.(3) din Cod).

56Pentru a verifica dacă o țară terță aplică reguli de origine nepreferențială, operatorii economici se pot baza, printre altele, pe notificările transmise de membrii OMC în acest sens. Trebuie menționat că această listă este supusă modificărilor.

ANEXĂ
(Pct.42 din Ghid)

Referință la declarația vamală pentru punerea în liberă circulație:

Identificarea declarantului:

Informații referitoare la originea mărfurilor:

1. Descrierea produsului:
2. Clasificarea tarifară (minimum 6 cifre):
3. Prețul franco fabrică:
4. Originea:

Cum ați realizat evaluarea originii declarate a produsului?

Ce dispoziții din Codul vamal nr.95/2021 și din Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal nr.92/2023 au fost aplicate?

Vă rugăm să furnizați următoarele informații referitoare la determinarea originii:

1. Descriere detaliată a procesului de producție:
2. Acest produs a fost fabricat în întregime din materiale obținute integral în țara de producție?
3. Dacă nu, vă rugăm să furnizați următoarele elemente:
 - a. În cazul în care determinarea originii se bazează pe schimbarea clasificării tarifare, pentru fiecare material sau componentă:
 - subpoziția tarifară în care este clasificat (6 cifre);
 - originea.
 - b. În cazul în care determinarea originii se bazează pe regula valorii adăugate, trebuie indicată valoarea celor mai importante componente care nu sunt originare din țara de fabricație, pentru a permite verificarea respectării regulii.
 - c. În cazul în care originea este determinată prin orice altă metodă (de exemplu, o operațiune specifică de prelucrare sau o regulă reziduală), trebuie furnizate informații detaliate (după caz: greutatea, valoarea materialelor etc.), care să permită verificarea respectării regulii aplicabile.

Vă rugăm să rețineți că pot fi solicitate ulterior dovezi referitoare la aceste elemente, inclusiv copii ale declarațiilor de import, facturilor etc.

În cazul în care informațiile menționate mai sus trebuie să rămână confidențiale, acest document poate fi transmis direct biroului/postului vamal responsabil cu verificarea originii declarate, la următoarea adresă: